

AZ ORSZÁGGYŰLÉS ELNÖKE

Tisztelt Csángómagyar Nemzettársaink!

„Házad lehet bárhol, hazád csak itt“ - ez az emlékeztető üzenet olvasható sok székelykapu koronáján. Ami igaz a székelyekre, az még inkább igaz a csángó magyarokra: nincs ugyanis olyan hely a világon, ahol egy csángó közösségi ház otthonosabb lehetne, mint Csángóföldön.

A szülőföld mindig fenntartja a hazát és megtartja a házat is, amennyiben a közösség is megtartja szülőföldjét, ha az édesanyák és édesapák vállalják a Jóisten adta gyermekáldást, ha a családok az őseik hitét, anyanyelvét és kultúráját a legnehezebb történelmi körülmények között is át akarják hagyományozni az utódaikra.

A történelem ugyan sokszor mostohán bánt a csángókkal, ám az ő ragaszkodásuk a hitükhöz, anyanyelvükhöz, kultúrájukhoz, nemzetükhöz és szülőföldjükhöz mindig megőrizte őket a szülőföldjükön. Ezért a csángómagyar közösség helytállása példaértékű minden olyan európai nemzet számára, amely az előttünk álló jövő forгатagában nem akar otthontalanná válni európai szülőföldjén.

Magyarország a külhoni – és benne a csángó – magyarság iránt nemcsak érzi, hanem viseli is az erkölcsi és alkotmányos felelősséget, mint ahogyan ezt 2011-ben az alaptörvényünkben is rögzítettük. Ez azt jelenti, hogy a magyar nemzetpolitika az elmúlt évtizedben érdemi és lényeges támogatást akart és tudott nyújtani a külhoni magyarságnak a szülőföldön való boldogulásához, erősítve ezáltal az etnikai és társadalmi békét a Kárpát-medencében, valamint a gazdasági együttműködés lehetőségét minden szomszédos országgal.

A forrófalvi Csángómagyar Ház is annak egyik bizonyítéka, hogy mi, magyarok számíthatunk egymásra, tudunk együtt tervezni, és terveinket közösen meg is tudjuk valósítani.

Köszönöm mindenkinek a kitartását és munkáját, ami nélkül e Ház nem nyithatta volna meg a kapuit. Építsük és erősítsük együtt a közösségeinket megtartó anyagi és szellemi falakat, Csángóföldön éppúgy, mint szerte a Kárpát-medencében.

Isten adjon erőt az építőknek, és áldja megmunkálkodásukat!

Budapest, 2022. november 19.

Tisztelettel:

Kövér László